

Motion till riksdagen 2021/22:1159

av **Kjell-Arne Ottosson (KD)**

Biodling

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att ge regeringen i uppdrag att be lämplig myndighet justera märkningsreglerna så att även honungen ursprungsmärks enligt gällande EU-regler och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

”Denna burk innehåller honung från EU och icke EU-länder!”

Texten, som står på många honungsburkar i butikerna, ger ingen vägledning för konsumenten.

Därför bör Livsmedelsverket ges i uppdrag att ändra reglerna för märkning av importerad honung!

Idag ska alla svenska biodlare, oavsett storlek på biodlingen, märka sin honung med svensk honung. Det är rimligt och konsumenterna kan därmed välja att köpa burken, och stimulera den biologiska mångfalden och miljön i Sverige. Man kan göra ett aktivt val!

EU har genom beslut gjort det möjligt att använda nationella märkningsregler som lyfter fram det egna landets produkter. Vidare att importerade produkter ska kunna märkas med ursprungsland.

När man importerar honung och blandar dessa från flera olika länder och med varierande kvalitet, uppstår stora möjligheter till fusk/förfalskningar. Flera länder importerar rissirap och förvandlar detta till en honungsliknande produkt. Stor skicklighet hos dessa företag gör att det är svårt att urskilja vad som är fusk. Livsmedelsverket gör stickprov och hittar också ”fuskhonung”. Konsumenten köper fuskhonung i tron att den är äkta men får en produkt som saknar de specifika egenskaper och kvalitéer som riktig honung har. Man köper ett sött plagiat.

Detta ska gälla alla typer av honung, oblandad och blandad import. Italien har genomfört detta med stöd av EU:s beslut. Varför inte Sverige?

Vi importerar idag hälften av den honung som konsumeras. Svensk produktion är cirka 4 000 ton och konsumtionen är cirka 8 000 ton. Beräkningarna är gjorda från uppgifter av Jordbruksverket och Livsmedelsverket. Om man köper svensk honung har bina som samlat nektar pollinerat i Sverige och bidragit till den biologiska mångfalden.

Bina svarar för att 1/3 av värdet på maten är pollinerat. Det är stora belopp när det är fråga om värdet av pollineringen, det är miljardbelopp i värde per år, räknat i konsumentledet.

Jordbruksverket har gått ut med en beräknad siffra på cirka 500 miljoner kronor. Men det är beräknat på grödor som är berättigade till EU-stöd och värdet är grundat på primärproducentens pris, därav det låga värdet.

Om man ser till obalansen mellan konsumtion och produktion av honung, finns ett stort utrymme för att öka biodlingen och honungsproduktionen i Sverige. Allmänheten är intresserad av vilda växter, till exempel blåbär, som kan skördas inom allemansrätten. Privata trädgårdar, cirka 325 000 hektar, har stort intresse av pollinatörer, både honungsbin och solitärbin. Fruktodlare och lantbrukare är också beroende av ett stort antal pollinatörer.

Denna ändring kräver så lite men ger så mycket tillbaka för de värdefulla biodlare vi har i vårt land.

Kjell-Arne Ottosson (KD)